

Prológus

Az utolsó célpont

A Fury kényelmesen száguldott a Hiperűrben, a hatnapos útja már a végéhez közeledett. Kasumi a szokása szerint figyelte a pilótafülke ablaka előtt elsuhanó csillagokat, a hűga meglehetősen furcsállta a nyugalmát. Nem telt el túl sok idő azóta, hogy fogták magukat és seperc alatt elhagyták a Lázaást. Sharon még nem tudott hozzászokni a fejvadászélethez.

- Oké, vegyük át még egyszer – szólalt meg a tizenkilenc éves lány. – Valaki azt mondta neked, hogy valaki látott egy birodalmi hajót, ami minden, csak nem birodalmi hajó. Te nemcsak elhitted a mondókáját, de...

- Nem neki, hanem az ötezer kreditének hittem – szakította félbe Kasumi.

- Amiből túrót sem adott előlegnek – szögezte le a lány. – Azt mindig adnak, ha kikéri az ember. Kivéve akkor, ha a munkaadód nem számít rá, hogy valaha is viszont fog látni minket, amit minden okunk megvan feltételezni.

- Miért? Csak egy hajó a sok közül. Annyi a dolgunk, hogy utolérjük, aztán készítünk róla egy képet, és elmegyünk. Gyerekjáték.

- Nem azt mondta, hogy legalább akkora lesz, mint egy csillagromboló? – folytatta az aggodalmaskodást Sharon.

- Nyugi már! – csitította a nő. – A múltkor egy akkora birodalmi hajót intéztünk el, mint egy kisebb szuper csillagromboló. Ha az sikerült, akkor ennek is meg tudunk maradni a közelében úgy tíz másodpercig. Különben is, már majdnem ott vagyunk.

- Azt csak nekem tűnt fel, hogy túl könnyen megy az egész?

- Könnyen? Két hete követjük ezt a trágyahalmot, édeském! – nevetett fel Kasumi. – Először majdnem meglett az a kép, csak pont ugrott el, amikor mi megérkeztünk. Utána nyolc napba telt, mire sikerült izolálni a hajtóműve energiajelét, és most újabb hat nap volt, mire beértük. Ez neked könnyű?

- Tekintve, hogy csak azért sikerült utolérnünk, mert megállt: igen. Csak szerintem különös, hogy már napok óta meg sem moccan?

- A mozdulatlanság lehet meghibásodás oka – szólalt meg Sparky, a hajó fedélzeti intelligenciája. Olyan, mintha egy okosabb droid raboskodna a műszerfalban. – Ez lehet végzetes hiba, vagy csak egy kezelhető üzemzavar. Sőt, egy karbantartás is szóba jöhet. Nem tudhatjuk, hogy van-e egy javítóállomás a közelben.

Sharon belátta, hogy a gépnek egy bizonyos szinten igaza van – nem mintha nem arra programozták volna, hogy mindig, minden körülmények közt Kasumi pártját fogja... Így hát csak egyetlen dolgot fűzhetett hozzá az elhangzottakhoz.

- Jé, Sparky értelmes dolgot mondott! – gúnyolódott egy kicsit a fiatal.

- Mit mondhatnék: van, amikor jó, hogy velünk van az öreg harcos – mosolygott a nő, ami még furcsább helyzete eredményezett.

- És Kasumi nem akar baltát állítani a műszerfalba! – folytatta Sharon. – Hát ez meg hogy lehet? Hetek óta csak a veszekedésüket lehet hallani, de most mégis barátok lettek! Talán születésnapom lenne?

- Fejezd be, hugi! Nem áll jól neked – taglalta az egyértelműt a nő.

A meglehetősen jó hangulatot egy, már várható történés szakította félbe. A Fury kiért a Hiperűrből, nem sokkal a célpont... élesített lövegei előtt.

- Veszély! Veszély! – mondta a neki beprogramozott sablonszöveget Sparky. Mivel ekkorra már repkedni kezdtek a vörös lézernyalábok, nem segített vele valami sokat.

- Picsába! – rántotta el a kormányt Kasumi.

Szerencsére nem találták el őket – egyelőre.

Amíg a fejvadász a hosszúkás lézernyalábokat kerülgette, Sharon annyira nem tudott magával mit kezdeni, hogy lesni kezdte a támadó hajót. A célpont úgy nézett ki, mint egy birodalmi csillagromboló, csak egy kicsit más volt. A burkolatát világosszürke helyett sötétszürkére festették, a hídját és a pajzsgenerátorait a háromszög alakú törzs felső szintjeibe

süllyesztették – úgy jobban védve vannak. A hagyományos hat nehéz turbólézer- és két ionágyú helyett nyolc új típusú löveget raktak. Ezek – a hajó többi lövegéhez hasonlóan – vörös színű nyalábokat eregettek magukból; az elhelyezésük is megváltozott. Kettő meghagytak az eredeti helyén, a híd mellett, a többit pedig a háromszög forma csúcsaira helyezték – felülre és alulra is egyet-egyet. A lány a pillanat hevében nem talált több változást.

Mire ezt végigment az agyában, a Furyt eltalálták.

- Hátsó pajzs 40%-on – tájékoztatta őket Sparky.

- Negyven?! – dülledtek ki Kasumi szemei. – Csak egy találatot kaptunk...

Összességében nézve, a nő azért nem értette a dolgot, mert már korábban is találkozott hasonló hajóval. A galaxisban nem túl ismertté váló 1-es prototípus is ilyen lövéseket lőtt, amit annak köszönhetett, hogy a hagyományos birodalmi lövegeket speciális fegyverekre cserélték. Azért használták ezt a megoldást, mert azok sokkal kevesebbet fogyasztottak, de majdnem akkorát ütöttek, mint a rendes lövegek.

Ha ebből indulunk ki, akkor a Furyt eltaláló lövésnek fele ekkorát sem kellett volna ütnie – tehát nem a gyengébb lövegekről van szó. A méret és a kialakítás sem egyezik meg azzal a rombolóval, az pedig kizárt, hogy a Birodalom ennyi idő alatt teljesen át tudta volna szabni a terveket. Tehát, ez a hajó nem az Invincible projekt része.

A kérdés csak az: akkor mégis mi lehet?

***

Darth Arina széles mosollyal az arcán nézte végig, ahogyan egy újabb lövés éri a Furyt. A hajó hátsó része eltűnt egy haragos tűzfelhő formájában, az egyéb maradványai égő roncsokként sodródtak tovább.

A fekete köpenyt viselő nő arcát eltakarta a csuklyája, még a Catalyst első tisztje sem ismerte az arcát. A hangjából meglehetősen fiatalnak ítélte.

- Felesleges jelentenie – intett felé Arina, mielőtt még megszólalhatott volna.

- Azt azért megemlíteném, hogy finomítani kell meghajtó rendszeren. Ha nem vesszük észre, hogy követnek... akár a Császár is megtudta volna.

- A jó öreg Palpatine még akkor sem hinné el, hogy élek, ha fénykardot szegezek a torkához. Mindazonáltal, már közeleg a leszámolás ideje. Az I. Galaktikus Birodalom hamarosan az enyém lesz – mondta önelégülten.

- Természetesen, úrnőm – bólogatott a tiszt.

- Csak nem ma... – látta be az egyértelműt. – Vissza a bázisra!

***

A parancs értelmében, a Catalyst hamarosan elhagyta a Fury füstölgő roncsát. Két percre sem telt bele, mire egy újabb hajó jelent meg a láthatáron. A kelleténél jóval többször bajba keveredő emberek már ösztönösen felismernék a módosított HWK-290-est. A most egyedül utazó Sigil már megint az egyik látomása miatt került ide. Az Erő akarta, hogy rátaláljon a Fury roncsára.

Mint minden fejedelmű, ő is felismerte a gyűlölt rivális hajóját.

- Kasumi, Kasumi... Mibe keveredtél már megint?